

Arrest

nr. 179 637 van 16 december 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2016 heeft ingediend om nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 164 440 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 maart 2016 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 30 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gelet op arrest nr. 176 737 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 oktober 2016 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 9 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 10 juli 2015 doet de verzoekende partij te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdane.

1.5. Op 17 november 2015 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

1.6. Op 17 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.7. Op 8 december 2015 weigert de stad Antwerpen de wettelijke samenwoning te registreren. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Familierechtbank te Antwerpen.

1.8. Op 14 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Aan de heer die verklaart te heten
(...)”*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

**REDEN VAN DE BESLISSING
EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

*Artikel 7, alinea 1:
x 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Artikel 27 :

x Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

x Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

x artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat werd betekend op 17.11.2015.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Op 10.07.2015 deed betrokkene te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdane (A.P. (...)). Op 08.12.2015 weigerde de stad Antwerpen deze wettelijke samenwoning te registreren, nadat was vastgesteld dat betrokkene trachtte een wettelijke samenwoning te laten registreren die niet gericht was op het aangaan van duurzame verbintenis tussen partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht.

De weigering van registratie van wettelijke samenwoning vormt een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt. Hoedanook toont betrokkene niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat Mevr A. (...) niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Ghana. Zowel betrokkene als Mevr A. (...) wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Het feit dat Mevr. A. (...) twee maanden zwanger zou zijn doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ten aanzien van een ongeboren kind kan noch geen recht op gezinsleven aangevoerd worden.

Het beroep dat betrokkene indiende tegen de weigering tot registratie van wettelijke samenwoning bij de Rechtbank van Eerste Aanleg zou dit op zich dan ook geen schending in van artikel 8 van het EVRM inhouden. Vorderingen die betrekking hebben op wettelijke samenwoning zoals bedoeld in het Burgerlijk Wetboek, ressorteren niet onder de gevallen waarin krachtens het Gerechtelijk Wetboek persoonlijke verschijning verplicht is. Betrokkene kan hieruit dan ook geen moeilijk te herstellen nadeel puren. In het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat de wettelijke samenwoning alsnog mag geregistreerd worden, kan betrokkene bij de voor hem bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van deze wettelijke samenwoning.

Aan betrokkene werd op 17.11.2015 door de politie van Antwerpen een bevel betekend om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Betrokkene werd hierbij door de politie aan de hand van een Sefor brochure geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Het beroep dat betrokkene bij de RW indiende tegen dit bevel heeft geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar Ghana wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaarstigen. Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat werd betekend op 17.11.2015.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken. “

1.9. Tegen de beslissing vermeld in punt 1.8. dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Bij arrest nr. 164 440 van 18 maart 2016 wordt de voormelde vordering tot schorsing verworpen.

1.10. Tegen de beslissing vermeld in punt 1.6. dient de verzoekende partij een vordering tot voorlopige maatregelen in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 164 441 van 18 maart 2016 wordt bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van de beslissing vermeld in punt 1.6.

1.11. Bij arrest nr. 174 477 van 12 september 2016 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.6.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De bestreden beslissing omvat tevens een maatregel van vrijheidsberoving, zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1, tweede lid, en § 3, vierde lid, 52/4, vierde lid, 54, 74/6 en 57/32, § 2, tweede lid kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

Voor zover de verzoekende partij zich met onderhavige vordering richt tegen de beslissing tot vasthouding, die vervat zit in de bijlage 13septies, dient te worden opgemerkt dat op grond van bovenvermelde bepalingen enkel een beroep bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats openstaat. De Raad dient vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet - niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre tevens de maatregel tot vrijheidsberoving wordt aangevochten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3.2. Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 12 augustus 2016 werd gerepatriëerd naar Ghana.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van

een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit het 'Verslag Vertrek' is gebleken dat de verzoekende partij op 12 augustus 2016 werd gerepatrieerd naar Ghana. Dit gegeven wordt door de partijen niet betwist.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat met de bestreden beslissing de verzoekende partij het bevel wordt gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Uit voormelde gegevens blijkt dat de bestreden beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitvoering heeft verkregen. De debatten worden op 18 november 2016 heropend teneinde de partijen toe te laten hun standpunt omtrent het belang te doen kennen.

De advocaat van de verzoekende partij betoogt dat het belang bij het beroep tot nietigverklaring ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten nog aanwezig is daar het ermee samenhangende inreisverbod werd aangevochten in een apart verzoekschrift en wijst er op dat er ten aanzien van het inreisverbod een schending is van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet daar het inreisverbod niet gepaard gaat met een rechtsgeldig bevel om het grondgebied te verlaten. Ter volledigheid wijst de advocaat van de verzoekende partij er op dat het eerder bevel vernietigd werd door de Raad bij arrest nr. 173 477 en dat dit onmiddellijke gevolgen heeft voor het inreisverbod daar er nooit een rechtsgeldig bevel werd gegeven. De verzoekende partij meent dan ook dat zij wel degelijk belang heeft bij de huidige vordering.

De verwerende partij betoogt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de huidige vordering daar de beslissing is uitgedoofd door de verwijdering.

De advocaat van de verzoekende partij wijst er nog op dat haar belang bij de nietigverklaring er uit bestaat dat het bevel om het grondgebied te verlaten retroactief uit het rechtsverkeer wordt gehaald.

De verwerende partij herhaalt dat door een repatriëring het bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer verdwenen is.

De Raad stelt evenwel vast dat, hoewel de bestreden beslissing werd uitgevoerd, de beslissing houdende het inreisverbod van drie jaar van 14 maart 2016, waartegen verzoeker eveneens een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring instelde (zaak met rolnummer RvV 187 092), steun vindt in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Het inreisverbod vermeldt: "*De beslissing tot verwijdering van 14.03.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod*". De Raad stelt dan ook vast dat het geldende inreisverbod zijn steun vindt in het bevel om het grondgebied te verlaten, zodat de verzoekende partij nog steeds blij geeft van een actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

4. Over de gevolgen van het in punt 1.11. vermelde arrest van de Raad

Met de bestreden beslissing wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven. Het bevel om het grondgebied te verlaten met afwezigheid van termijn om het grondgebied te verlaten wordt gegeven daar de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en daar zij geen gevolg gegeven heeft aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat haar werd betekend op 17

november 2015. Als reden voor een terugleiding naar de grens wordt onder meer gesteld dat aan de verzoekende partij op 17 november 2015 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, dat de verzoekende partij opnieuw werd aangetroffen in illegaal verblijf en manifest weigert om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Uit voormelde motieven blijkt duidelijk dat de verwerende partij ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering - aldus een bevel met verstrekkende gevolgen gelet op de afwezigheid van de termijn om het grondgebied te verlaten en de gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding - heeft genomen daar de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het haar op 17 november 2015 betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

Met het arrest nr. 174 477 van 12 september 2016 van de Raad wordt het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 november 2015 vernietigd. Derhalve wordt deze beslissing geacht nooit te hebben bestaan en kan zij niet de grondslag uitmaken voor de afwezigheid van een termijn om het grondgebied vrijwillig te verlaten en voor de terugleiding naar de grens en aldus geen grondslag voor een bevel om het grondgebied te verlaten met dergelijke verstrekkende gevolgen.

Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting van 3 juni 2016 dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar kritiek dat het bevel van 17 november 2015 geschorst (en later aldus vernietigd) werd daar een ander eerder bevel niet werd uitgevoerd, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Immers uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat aan de verzoekende partij geen termijn wordt toegekend om het grondgebied te verlaten overeenkomstig artikel 74/14, §3, 4° van de vreemdelingenwet daar zij geen gevolg gegeven heeft aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat haar werd betekend op 17 november 2015 en dat als reden voor een terugleiding naar de grens onder meer wordt gesteld dat aan de verzoekende partij op 17 november 2015 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, dat de verzoekende partij opnieuw werd aangetroffen in illegaal verblijf en manifest weigert om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. In de bestreden beslissing wordt telkens verwezen naar het niet uitvoeren van het bevel van 17 november 2015 en niet naar eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, zodat, blijkens de bestreden beslissing, enkel het niet uitvoeren van het bevel van 17 november 2015 wordt aangeduid als grondslag voor het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

De bestreden beslissing moet dan ook worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER